

álltak a feladathoz. Ők a csíkszentdomokosi közösségi alapítványnak, a Márton Áron Egyesületnek az önkéntesei voltak. Szerveztek, pályáztak és felhasználtak minden egyházi, valamint világi hozzájárulást, határon belüli és határon túli segítséget.

Márton Áron püspöki jelszava vezette őket munkájukban: „Non recuso laborem”.

Az első jelentés támogatást a helyi Közbirtokosságtól kapták. Mint arról beszámoltak, ennek jelentősége – túl az összegen – azokban a döntést meghozó egyhangú szavazatokban rejlett, melyekkel igazolták, hogy ez a közösség ismeri a cél fontosságát. Ezt a felajánlást aztán jelentés magyar állami segítség egészítette ki, majd több erdélyi és magyarországi köz- és magánalapítvány járult hozzá támogatásával, és ezt mai napig is teszi, hiszen a múzeum él és folyamatosan közvetíti a névadó szellemi üzenetét. Évente Márton Áron konferenciát rendeznek, diákvetélkedőkön ismertetik meg a fiatalsággal a csodás örökséget, kiadványokat szerkesztenek. Így a szó szoros értelmében közösségivé vált az intézmény. Külön fontosságot tulajdonítanak a fiatal korosztályok felé történő nyitásnak.

Ebben a munkában – úgy is mint ég és föld közötti közvetítő – végig mellettük volt Csibi László, a helyi római katolikus közösség plébánosa.

A múzeum anyagát Lázár Csilla állította össze és szerkesztette, a grafikai tervezés az ő vére, Boros Melinda volt, a térépítészeti irányítást Tövissi Zsolt műépítész vállalta fel.

A megnyitó ünnepséget 2010-ben Márton Áron püspök halálának harmincadik évfordulójára időzítették. Azóta egyre többen látogatják és csodálják meg szuggesztív anyagát, és jelenleg annak egy része vándorútra is kelt. Látható itt Budapesten, és decemberben innen Bécsbe, majd remény szerint Pozsonyba utazik tovább.

Magyar nemzetünk zivataros történelme folyamatosan igényelte a nagy embereket. Európai jelenlétünk első századainak egyik jellemzője az erő volt, de eljött az idő, amikor két pogány közt a magunk, és egyben örök reménytelen szerelmünk, Európa védelmében elvéreztünk. Ezt követően már csak spirituálisan vehettük fel ezt a kettős célt szolgáló küzdelmet, melyet napjainkig folytatunk.

Nem sokasággal, hanem lélekkel tettünk csuda dolgokat időfeletti nagy embereink vezetésével, keresztény szellemben és magyar szívvvel. Mert a nehéz pillanatokban mindenkor felbukkantak a nagy vezetők is. A múlt időt legyőzve, egymásnak és általuk nekünk küldték üzenetüket, az erő és hitre alapozott örök reményt.

Ezeket a megtartó üzeneteket közvetítik felénk azok a szolgáló cselekedetek, mint amilyent Lázár Csilla és a köré gyűlt kisded közösség végrehajtott.

A munka elvégeztetett, a példa hat!

Most eljött ideje az érte járó elismerésnek.

Biztos vagyok benne, hogy ők ezzel is szolgálni fognak.

Mert a célt jól ismerik.

Gratulálunk Nekik!

Istennek, valamint az ő szeretett szolgájának: Áron püspöknek áldását kívánjuk rájuk.

2015. november 12.

Szász István Tas.